

Kader Miras Olur Bazen

– redfer · 15 Aralık 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına yazılan
Hayat hikayesinin 61.bölümü

bak şunlara
musanın asası karşısında taşlar yumuşamış da
musanın asası karşısında
taşların yumuşadığını gördükleri halde
kalpleri yumuşamamış
kas katı kalmış...

görmez misin
hemen şimdi
yanlış yerlerin
boş sözlerin
yersiz hazların toprağından
yalancı zevklerin sürgününden
geri çağırıyor bizi hayret göğü
minnet ufku
peygamberimiz

suskun dudağa emanet onun gül hatırı
aramızda elçinin söze susayan
söze kanayan
söze kanan
soylu feryadı kol geziyor

lakin biz hayıflanmakla kaldık
sözün sorumluluğu başkalarının üzerinde kaldı
ulaşmadı bize
söze muhatap olmaktan çıktık

her birimiz
çaresizliğin zemherisinden çıkarıldık
şimdi burada
varlık sofrasında
hayat düğününde nazlanıyoruz
adam diye başköşede oturtuluyoruz

bundan mada
bize verileni takdir etmeye bile güç yetiremiyoruz
bize bahşedileni sayacak nefeslerimiz bile
yeniden yeniye bahşedilirken bize
Rabbimizden başkalarına mı iltica ediyoruz
yoksa

özlediğimize değer o nebinin siması
tutuna tutuna hayretin göğüne yükseldiğimiz
her dem bizi kabul eden
her dem bizim yüzümüzden sevinin
ayna diye tutulduğumuz onun sözü

bizim, yokluğumuzu gören
eksikliğimizden hoşnut olmayan
Rabbin huzuruna
yeniden yüz bulmaya gittik mi
minnetle yüzümüzü döndük mü hiç
o peygamberin yüzünden sevindik mi
onun yüzünde sevildik mi

ayetler bize Şimdi ne söylüyor
hadis Şimdi bizden ne bekliyor
belki gölge olmaktan kurtarıp gövde yapar bizi
sadece peygambere deęil
sadece uhuda deęil
gördüęümüz her daęa sadece
bir zamanlar deęil
hemen Şimdi
taŐları yumuŐatan bir bakıŐ borlanınız
belki de

bizimle nefes alıp verir hadis
dağlar karşısında bizi peygamberce var eder vahiy
ayağımızın altındaki taŐlara hürmet borlanınız
hoyratlıktan kurtuluruz
sadece lafta deęil
tavrımızla, edamızla müslüman oluruz
belki

sadece daęlara deęil aslında
her nesne ile
bağını merhamet üzerinden kuran
sıla-yı rahime döneriz
belki

derler ki
zamana yemin olsun ki
yer Őiddetli bir sarsılıŐla sarsıldığında
artık zulüm edenler o gün
zilletle ziyandadır
Rabb'in fil sahiplerine yaptığınca
kureyş hasretle hüsrandadır

derler ki
kader miras olur bazen
devralınır atalardan
iyiler de, kötüler de potasında hayat damıtır durmadan.
ıssız sokakların aık avularına izilince rotalar,

yalnızlıklar sağanak olur birden.

bazen bir uzayışın salıncağında
beklemeyi beklemek düşer
bazen kaskatı duvarlarla örölür özgürlüklerimizin şeş ciheti
zaman bugün olur
gölgesine düşman olan uygun adımlarla
yürünür umutsuz yollar

kader böyle imiş
dengesiz dalgalar vuracakmış kıyılarımıza
zamansız fırtınalara tutulacakmışız
kabuğu düşmüş kaplumbağalar gibi sersefil
dönmesini unutmuş çemberler gibi
şaşırılmış kalakalacakmışız ortalık yerde

derler ki
kader bizi herkesten çok
var olduğumuza inandırarak yalnızlaştırmada şimdi
amansız kalabalıklarda
ellerimizi birleştirmeyi akıl edemiyoruz bir türlü
günlerin bir araya getiremediği varlıklarımız
kurulu bombalar gibi bırakılıyor
korku sokaklarına

ansızın bin parça olmak için,
tik tak, tik tak...
yağız düşüncelerimiz
sık parmaklıklarla hesaplanıyor cetvel cetvel
bayramlar ve şölenler tekdüze karalara boyandırılıyor.
gücümüzü sivirtip karanlıđa tüneller açabilmek için
ilk ışıklara teşne seher güllerince
kanatmadayız yüreklerimizi

derler ki
kevser hakkı için
madem kafirler yardımı terk eder
dağlansın ciğer
bırak olsunlar heder

ve eli kuruyasıcının eli kurusun...
sen ki hemen Allah'a yönel
ihlasa çark et
tan yeri yeniden sökülürken
insanlar dehşetle dökülürken
sen hemen Allah'a sığın

*

resul-i ekrem mekke'de harb ve cihada izinli değildi
Allah'tan aldığı emirler gereği
bütün mesaisini iman esaslarını
kalb, ruh ve akıllarda tespitte hasretmişti

vaaz ve nasihatla, ikaz ve irşatla
hizmetine devam ediyordu
her türlü mezalime karşı sabır ve sükunetle
harekete memur bulunuyorlardı
islam medine'de günden güne kuvvet kazanıyor
ve süratle inkişaf kaydediyordu

kur'an güneşi bütün haşmetiyle ruhları sarmıştı
yine de resul-i ekremin,müslümanların vaziyeti
tam bir emniyet içinde değildi

medineli müslümanlar,efendimizi
çoşkun bir bayram havası içinde karşılamışlardı
münafıklarla yahudiler gönüllerinde
müthiş bir kin ve düşmanlık besliyordu
her ne kadar yahudiler
peygamber efendimizle bir anlaşma imzalamışlarsa da
bütün hal ve hareketleri bu anlaşmayı tekzip ediyordu

münafıklar daha da tehlikeli bir durumdaydı
peygamberimiz hicretinden önceye rastlayan günlerde,
hazreç kabilesinin reisi abdullah bin übeyy bin selul için
süslü bir taç hazırlanmıştı
bir devlet reisi ihtişamıyla onu giymek üzere iken
hicret vuku bulmuştu

kavmi olan hazreçliler tamamen müslüman olmuşlardı
haliyle bu gibi şeyler unutulmuştu
abdullah bin übeyy kavmine uyararak
zahiren müslüman olmuştu
reislikten mahrum kalmak acısı ile
yan çizmiş ve bir münafıklar hizbi kurmuştu
gizli gizli nifak ve fesada başlamıştı

hatta peygamberimiz (s.a.v.)'in tebliğatına
vaaz ve nasihatlerine müdahale etme cüretini
gösterecek kadar zaman zaman ileri gidiyordu
bu münafıklar zümresinin müslümanlar arasına
fitne ve fesat sokmak için
meydana getirdikleri hadiseler çoğalıyordu

ayrıca mekke müşrikleri
medine münafıkları ve yahudilerini
medine etrafındaki kabileleri devamlı surette
tahrike çalışıyorlardı
mekke'de söndüremedikleri nuru,
akıllarınca medine'de söndürmek için
harekete hazırlanıyorlardı

harici ve dahili bu kadar düşmana karşı
sabır ve tahammül ile
sulh dairesinde davranmanın imkanı kalmamıştı
müslümanlardan çoğu kureyşlilere karşı çıkmak
onlarla hesaplaşmak istiyorlardı
ensarın ileri gelenlerinden biri
sa'd bin muaz hazretleri
bu arzusunu şöyle izhar ediyordu

Allah'ım...
bilirsin ki, senin uğrunda
şu kureyş kavmiyle mücahede etmekten
daha sevimli bir şey yok
o kureyş ki, resulünün peygamberliğini yalanladılar
sonunda da memleketinden çıkmaya mecbur bıraktılar

Allah'ım...

öyle tahmin ediyorum ki

bizimle onlar arasındaki harbe müsaade edeceksin

işte bu sırada peygamber efendimize

mukabele ve müdafaa suretiyle savaşa izin verildi

konu ile ilgili nazil olan ayette şöyle buyruldu

'kendilerine savaş açılan müminlere

zulme uğramaları sebebiyle cihat izni verildi

şüphesiz ki,

Allah onlara yardım etmeye hakkıyla kadirdir

onlar,

Rabbimiz Allah'tır' demiş olmalarından başka

hiçbir sebep olmaksızın,

haksız yere yurtlarından çıkarılmışlardır...'

anlaşıldığı gibi burada cihat izni kayıtlıdır

ve sadece tecavüze maruz kaldıklarından

ve zulme uğradıklarından dolayı verilmiştir

müslümanlar herhangi bir tecavüzde bulunmayacaklar

şayet zulme maruz kalırlar veya üzerlerine yürüyen olursa

kendilerini müdafaa için savaşacaklardı

mekkeli müşrikler her şeye rağmen

peygamberimiz,n (s.a.v.) peşini bırakmış değillerdi

medine'deki yahudi ve münafıklarla

el altından gizli gizli işbirliklerini sürdürerek

islam nurunu söndürmeye,

resul-i kibriyanın vücudunu ortadan kaldırmaya

matuf faaliyetlerine aralıksız devam ediyorlardı

medine'yi teşkilatlandıran resul-i ekrem

bunlara karşı tedbirler almaya başladı

düşman her türlü hile ve desiseye başvururken

elbette tedbirsiz kalınamazdı

her şeyden önce

iktisadi harp usulünü tatbik etmek istiyordu

bu maksatla da
kureyşin suriye'ye giden ticaret yolunu
kontrol altında tutmayı uygun buldu
bir diğer tedbir de civarda yaşayan kabilelerle
sulh anlaşmaları yapmaktı
böylece onları mekkeli müşriklerin sinsi emellerine
alet olmaktan kurtarmış
kureyşi tek başına bırakmış olurdu

henüz hicretin ilk yılında
etrafa seriyyeleri göndermeye başladı
seriyyeler herhangi bir yere hücum etmek
kan akıtmak maksadıyla yola çıkarılmıyordu
ilk seriyyeler biri istisna edilirse
bir damla kan dökmemişler
hiçbir kabileyi yağmalamamışlardı

bu seriyyelerin belli başlı vasfı
kureyşli müşrikleri iktisadi baskı altında tutmak
onlara bu yolda bir nevi ihtarda bulunmaktı
eğer siz şiddet siyasetinize devam ederseniz
biz de yapacağımızı biliriz
can damarınız demek olan ticaret yolunuz elimizdedir
aklınızı başınıza alın demekti

ilk seriye
medine'ye hicretlerinden yedi ay sonra
ramazan ayında resul-i erkem
amcası Hz. Hamza'yı
mekkeli muhacirlerden otuz kişilik bir süvari grubunun başında
kureyş müşriklerinden üç yüz kişilik bir birliğin muhafazasında
şam'dan Mekke'ye gitmekte olan ticaret kervanını
gözetlemek için gönderdi

süvari birliğinin içinde ensardan bir tek müslüman yoktu
çünkü onlar, sadece medine içinde korumak üzere
peygamberimize söz vermişlerdi

bu sebeptendir ki resul-i ekrem
bedir muharebesine kadar ensardan hiç kimseyi
askeri seferlere göndermemişti

medine'den yola çıkan hz. hamza,
iys nahiyelerinden biri seyfü'l-bahre'de
içinde ebu cehil'in de bulunduğu
kureyş kervanı ile karşılaştı
 taraflar çarpışmaya hazırlanırken
iki tarafın da dostu ve müttefiki bulunan
cühenilerin reisi mecdiy bin amr aralarına girip
çarpışmalarına mani oldu

kureyş, kervanı ile mekke'ye doğru yol alırken
hz. hamza da beraberindeki müslümanlarla
medine'ye geri döndü
peygamber efendimiz çarpışma çıkmamış olmasından
memnunluk duydu

hz. hamza'nın medine'ye dönüşünden sonra
peygamber efendimiz şevval ayında
ubeyde bin haris'i
nabiğ vadisine gönderdi
maiyyetinde muhacirlerden altmış süvari vardı

nabiğ vadisine giden hz. ubeyde
kureyş müşriklerinden 200 kişi ile karşılaştı orada
birbirlerine hafif ok atışlarında bulundular
müslümanların safında ilk ok
sa'd bin ebi vakkas hazretleri tarafından atıldı
Allah yolunda atılan ilk ok bu oldu
bir çatışma olmadan
iki taraf birbirlerinden uzaklaştı

seriyye
peygamberimiz (s.a.v.)'in bizzat bulunmayıp
sahabilerden herhangi birisinin kumandası altında
gönderdikleri askeri birliklerdi

redfer